

тѣ сѣ си го донесли отъ Сарматія, и той е Славянско нарѣчіе, което отъ сички други най много прилича на Русскій языкъ. Като са населили по тѣзи страны, тѣ приели Христіанскъ-тъ вѣрж; и защо то са отъ него врѣме оставили вѣрни членове на Грьцката Черкова, тѣ сѣ подчинени на Грьцкыя Патріархъ въ Царедрадъ, който имъ набелѣзва Епископе. Епископи-тѣ бивать осключително Гърци, и по Естествено прѣгпочтеніе, тѣ ввели своя языкъ при Богослуженіе-то и отъ двѣ-тѣ страны на Балкана. А въ случай ако богослуженіе-то не става на Грьцкый языкъ, то четѣтъ го на единъ откольшенъ Еврейскы языкъ 1), и тѣй Българи-тѣ като не отбиратъ ни единыя нето другыя, богослуженіе-то става у тѣхъ на неизвѣстенъ за тѣхъ языкъ.

Доро и въ малко-то училище, които сѣ въ градове-тѣ отворили, сички-тѣ учебни книги Грьцки, макаръ че този языкъ да не е никакъ употребителенъ въ народа; отъ което произлѣзва, че Българи-тѣ до тѣзи пора са намѣрватъ въ невѣжество.

Языкъ-тъ, когото говорятъ Българи-тѣ « продължава нашый пѣтникъ. » никога еще не са е при-вождвалъ въ Грамматически правила. Казвахъ ми че не прѣди много быле издали на този языкъ, нѣколко печатани книги, но менъ не ми са минували прѣзъ рѣжж, а сички-тѣ контовидѣхъ азъ въ училища-та бѣхъ се грьцки, а въ черкови-тѣ — Славенски. На двѣ три села има единъ попъ: но като изва-

1) Сѣки може да са чуди съсъ тѣзи думы на Г-на Валиша, и наистинѣ не може челѣкъ да ги вѣрва тѣй както сѣ писани, ако не прѣдложи че той зема за еврейски стари-тѣ наши рѣкописи кои-то до него врѣме сѣ быле въ употребеніе на много мѣста изъ Българія.